

PKK'nın sivil kanadı olan BDP Başkanı: "Gerekirse PKK'ya saldıran tankların önüne geçer, engel oluruz!" diye horozlanmaktaydı.

İstanbul Ergenekon savcılarının, 25'i muvazzaf olan ve çoğu PKK ile fiilen mücadelede stratejik konumda bulunan generalin gözaltına alınması için karar çıkarması, ama başsavcı tarafından şimdilik durdurulması da PKK ile mücadeleyi engellemeye yönelik bir tavır mıydı?

Başsavcı bizzat bu mazeretle savcılarını değiştirdiğini açıklamıştı. Başsavcının bu yetki ve görev azline yönelik gerekçesi nasıl okunacaktı?

a) Ergenekon savcılarının 100 kişiye yakın, çoğu muvazzaf general ve subayı kapsayan bu, ciddi ve gerçekçi dayanaktan mahrum tutuklama kararı, hukuki olmaktan ziyade siyasi sonuçlar doğuracak yanlış bir adımdı.

b) Bu tazyik ve tertiplerle, TSK'nın sabır taşı çatlatılmaya ve AKP'nin seçim öncesi bir mağduriyet maskesi takmasına ve ucuz oy avcılığı yapmasına fırsat hazırlanmaktaydı.

c) ABD ve AB'nin dayatmasıyla, ordunun gururu ve onuru ayaklar altına alınmaya ve "burnu kırılmaya" çalışılmaktaydı.

Mahmur kampında aylık 50 dolarlık haracı veremeyen sığınmacı Kürt ailenin, 10 yaşındaki kız çocuğunu, sübyancı ve sapık PKK eşkıyalarının şehvet zevki için dağa kaldıran ve "kendi rızasıyla örgüte katıldığı" gibi gülünç bir mazerete sığınan kanlı terör çetesinin sivil kanadı olan BDP'lilerin de eline fırsat geçtiğinde bütün Kürt halkına aynı haksızlık ve ahlaksızlıkları yapacağı asla unutulmamalıydı. Zaten eşkıya başı Abdullah Öcalan "nasıl yaşamalıyız" kitabında: *"Bütün Kürt kadınları ve kızları, bir kocaya ait nikâh bağımlılığından kurtulup herkesin yararlanacağı orta malı olmadıkça, gerçek eşitlik ve*

özgürlüğe kavuşulmuş sayılmayacağı”
vurgulamış, yani tam bir komünist, faşist ve dinsiz sistemin peşinde koştuklarını
açıklamıştı.

ısrarla ve defalarca

Avrupa’daki PKK operasyonlarının amacı da “PKK’ ya genel af”a hazırlık senaryolarıydı

İktidar partisi okyanus ötesinden gelen talimatlarla yaklaşık 4 yıldır genel af üzerinde çalışıyordu... Daha önce TSK ile yapılan bu konudaki istişareler de kesilmiş bulunuyor ve artık askeri yetkililerin fikri alınmıyordu. Ve acaba Avrupa’da şer örgütüne karşı yapılan operasyonların öncesinde ve sonrasında gelen bilgiler neden sadece Emniyet Genel Müdürlüğü ile paylaşılıyordu!?

AB’li dostlarımızın dürüstçe ve dostça (!) yaptığı operasyonun sırlarına gelince;

Geçen sene Askeri kaynaklardan, MİT’ e verilen kapsamlı bir bilgi dosyasında, terör örgütü elebaşlarının isim isim ve tarihleriyle nereden nereye geçecekleri belirtiliyordu. Kaynaklar, hainlerin bu geçiş ve kaçışlarında çoğu zaman Ermenistan’ı kullandıklarına da ayrıca dikkat çekiyordu. MİT bu bilgiyi alıyor, değerlendiriyor, sonra ne olduğu bilinmiyordu.

İşi farklı taraflardan da kurcaladığımızda daha enteresan veriler karşımıza çıkıyordu. Hükümet genel af için her türlü hazırlığı tamamlamış ve 110 kişilik bir de liste hazırlanmıştı. Bunlar terör örgütünün elebaşlarına, genel af çıktıktan sonra Avrupa’ya ve diğer ülkelere yayılmalarına izin çıkacaktı..

Kendilerine “ya hiç yatmazsınız ya da az yatar çıkarsınız” garantisi bile sağlanmıştı!

Konuyu uzmanlarını sorup, danıştığımızda, hepsi şu görüşte birleşiyordu: “amaç Barzani’nin bölge de etkinliğini ve güvenliğini arttırmaktı.”

Yıllardır, Musul, Kerkük ve ABD’nin Irak’tan asker çekeceği ve bölgenin Türk kontrolüne

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Nisan 2010

verileceği yalanları ile ağızımıza bir parmak bal sürülüyordu.

ABD'nin Irak'ta 5 büyük üssü var ve halen bunları genişletiyordu. Yapılan anlaşmalara göre en az 35 bin asker bulunduracaklar, böyle bir kontrol sistemi ile nasıl asker çekmiş olacaktı? Üslerden biri de büyük bir hava üssü oluyordu...

Gördüğünüz gibi her şey yine "Kürdistan" projesinde birleşiyordu.

Türkiye'de de bir gariplik vardı. Ana muhalefet partisi CHP'nin Kılıçtaroğlu birden bire ortaya çıkıp genel aftan yana tavır sergilemeye başlıyordu!?

Duyduğumuza göre AKP genel affı bir dahaki seçimin ardına bırakmak istiyordu. Ama Okyanus ötesinden büyük baskı var, "açılımlarınızı bir an önce yapın" diye dayatılıyordu.

AKP'ye CIA balansı mı?

Bu arada ABD, AKP'yi demokrasiyi tehlikeye atmakla ve açılımlara gevşek davranmakla itham ederek, uyarmıştı.

Washington, bu uyarıyı ABD'nin Ankara eski Büyükelçisi Morton Abramowitz aracılığıyla yapmıştı.

Siyonist Abramowitz, 17-22 Mart tarihleri arasında Ankara ve İstanbul'da çeşitli görüşmelere katılmıştı. Yahudi Abramowitz, başta Cumhurbaşkanı Abdullah Gül olmak üzere çok sayıda AKP'li milletvekili ile birebir ve guruplar halinde bir araya gelip buluşmuşlardı.

Morton Abramowitz'in yaptığı görüşmelerde hem Cumhurbaşkanı Gül'ü hem de AKP'li

vekilleri uyardığı ortaya çıkmıştı.

İddialara göre, Morton Abramowitz en ciddi çıkışını milletvekilleri ile yaptığı baş başa görüşmelerde tekrarlamıştı.

“Türkiye’de demokrasinin kırılma sınırında dolaştığı” uyarısını yapan Abramowitz, yaşanan sıkıntıdan AKP’yi sorumlu tutmaktaydı.

“Hükümetin demokrasi ve özgürlükler adına hareket ettiği iddialarının inandırıcı olmadığını” ifade eden Abramowitz, başta anayasa değişikliği çalışmaları konusu olmak üzere AKP’ye ciddi uyarılar yönelttiği anlaşılmıştı.

Abramowitz, en ciddi uyarısı ise “demokrasi” konusundaydı:

“Demokrasi aslında elitler rejimidir. Siz zannediyorsunuz ki eliti zayıflatırsanız demokrasi güçlenecek. Hayır, sadece ayak takımı güçlenir.

Özgürlükler adına ayak takımını güçlendirirseniz orta vadede özgürlüklere en büyük zararı verirsiniz...”

Sözleriyle, göstermelik bile olsa Müslüman halkın ve tabanının üste çıkmasına ve “ayak takımının!” söz sahibi yapılmasına karşı çıkmıştı.

Özel yetkili mahkemeler nasıl kurulmakta ve CHP niçin susmaktaydı?

Ergenekon Davası sürecinde önemi ortaya çıkan Özel Yetkili Mahkemeler’in 2004 yılında AB Uyum Paketi kapsamında yasalaştığını ve CHP’nin bu nedenle Özel Yetkili Mahkemeler’in kurulmasına karşı çıkmadığını, üstelik dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet

Necdet Sezer'in de yasayı onayladığını da asla unutmamak lazımdı.

Bunların ardından Özel Yetkili Mahkemeler'de görev yapan savcılar hazırlanmış, son olarak ise 2006 yılında TMK'da (Terörle Mücadele Kanunu) değişiklik yapılarak terör örgütü kurma ve destek olma suçunun içeriğinin değiştirilerek bu sayede örgüt üyesi ve destekçisi olma suçlamasının kolaylaştırıldığını ve sürecin sonunda Ergenekon Davası'nın başlatıldığını, bazıları niçin hatırlatmazdı.

ABD'nin yargı reformu için "Eğittiği" 100 Türkiyeli yetkili ve etkili kişi kimlerden oluşmaktaydı?

AKP'nin Anayasa değişikliği ile gerçekleştirmeye çalıştığı "yargı reformu"yla, ABD'nin Türkiye için öngördüğü "hukuk" anlayışı ilginç bir şekilde örtüşmesi sadece bir tesadüf olamazdı.

ABD'nin bu amaçla başta milletvekili, hâkim, savcı ve adli yetkili olmak üzere birçok kişiyle ilgilendiği, uzun sürelerle ABD'ye götürdüğü 100'den fazla kişi için de çeşitli programlar düzenlediği ortaya çıkmıştı.

Bugüne kadar "hukuk-yargı" denince ilk aklı gelen, "yargının bağımsızlığı" kavramıydı. Ancak ülkemizde son 1 yılda bunun yanına bir de "Yargının tarafsızlığı" konuşulmaktaydı. Malum, yargı ancak "Anayasa'dan, yasalardan" bir de ülkenin güvenliği, birlik ve bütünlüğü söz konusu ise "Cumhuriyet'in temel ilkelerinden taraf" sayılırdı. Eğer bugün "yargı reformu" adı altında "tarafsızlıktan" kastedilen, "Hâkim ve Savcılarının, Anayasa, yasalarımız ve Cumhuriyetin temel değerleri değil; AB, ABD değerleri ve AİHM kararlarına taraf" olmasıysa, bu "yargı reformu" değil, "yargının teslim alınması"ydı.

Yargının "tarafsızlığı" ifadesine ilk kez ABD Dışişleri Bakanlığı'nın Türkiye ile ilgili bir raporunda rastlanmıştı.

Anayasa değişikliği kapsamında yargının ana hedef yapılması üzerine o raporu, bugünkü gelişmelerin ışığında bir kez daha okuduğumuzda "yargı reformunun" neyi amaçladığı daha net anlaşılmaktaydı.

ABD Dışişleri Bakanlığı'nın "Özgürlük ve Demokrasi İlerleme Raporu" Mayıs 2009'da açıklandı. Söz konusu raporda, yine uzun uzun ABD'nin, "Hükümeti, Türkçe dışında dillerin konuşulmasına uygulanan kısıtlamaların kaldırılması, azınlıkların görüşlerini yansıtanların veya 1915 katliamları gibi tartışmalı konularda fikir bildirenlerin ifade özgürlüğünün arttırılması, ılımlı din özgürlüğünün korunması, Ruhban Okulu gibi gayri-Müslim dini kurumların serbest bırakılması, etnik Kürt ve diğer azınlık toplumların meselelerini çözümlmek için somut adımların atılması yolunda teşvik ettiği" hatırlatılmıştı.

Raporda, "Bunlara ilişkin kapsamlı reformlara devam edilmesini teşvik amacıyla düzenli olarak yasama ve yürütme organlarının yanı sıra yargı organlarının üyeleriyle görüşüldüğü" de açıklanmıştı.

Türk yargı sistemi üzerinde yapılan çalışmalara gelince; raporda şunlar vurgulanmıştı:

"ABD hükümetinin başlıca hedefleri, insan haklarına ve hukukun üstünlüğüne daha fazla değer veren, daha demokratik bir hükümeti teşvik etmek ve daha bağımsız ve tarafsız adliye de dahil; demokratik, şeffaf ve sorumlu devlet kurumlarına olanak yaratacak anayasal değişiklikleri içeren yasal reformlara destek çıkmaktı... ABD, hukukun üstünlüğünün ve modern, tarafsız bir adliyenin geliştirilmesine yardım amacıyla çok sayıda milletvekili, yerel siyasi lider, yargıç, adli yetkili, basın mensubu, akademisyen ve sivil toplum örgütlerinin yetkilileri ile toplum diplomasisi programları yoluyla temas kurdu ve objektif adliyenin geliştirilmesine yardım edecek eğitimi artırdı. 2008'de çeşitli programlar vasıtasıyla uzun sürelerle ABD'ye gelen 100'den fazla kişi Amerikalı meslektaşları ile tanıştı, ABD'nin politik, yargı ve sosyal sistemlerinin yapı ve fonksiyonlarını daha yakından tanıdı... ABD hükümeti, ülkede hukuk reformlarını ilerletme çabalarını artırmak amacıyla, ceza yargılamasının dava öncesi aşamasındaki çözümler konusunda 45 savcı ve yargıcın katıldığı bir konferansa ev sahipliği yaptı. Konferansta ceza pazarlığı yönteminin kabulü teşvik edilip tartışıldı... ABD hükümeti aynı zamanda terörizm alanındaki yasalar, çocuklarla ilgili konular ve iki tarafı ilgilendiren diğer yasal alanlardaki en iyi uygulamaları gözlemlemeleri amacıyla, savcılar için ABD'de bir inceleme turu düzenlenip uygulandı." Türkçesi Yargı Reformu ABD'de hazırlanmıştı.

Yani, Siyonist sömürü ve zulüm saltanatını yıkacak evrensel programları uygulamaya başladığı için Erbakan Hoca'ya yönelik, Cumhuriyet tarihinin utanç sayfası 28 Şubat sürecinde yargı ve medya mensupları brifinglerle ve kiralık generaller eliyle terbiye eden

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Nisan 2010

ABD, şimdi 28 Şubatın devamı olan Ergenekon dalgalarını yürütecek kadroları bizzat Amerika'ya taşıyıp doldurmakta ve hizaya sokmaktaydı. Ama bazı ahmak İslamcılar hala Ergenekon'u 28 Şubat'ın intikamı sanmaktaydı veya öyle sunmak için çaba harcanmaktaydı.

AKP'nin D-8 tahribatı

Bu arada Rize'de açılan Diyanet Hizmet Binasının duvarına kocaman bir HAÇ figürü yapılmıştı. Brüksel'de ki AB merkez binasının üstü de tam bir HAÇ görüntüsü yansıtmaktaydı. Avrupa'nın ki tepeden, Recep Erdoğan iktidarının ki cepheden HAÇ'ı göstermesi, artık birilerine bir şeyler anlatmalıydı!..

Recep Erdoğan'ın Paris'te, daha önce Hz. Peygamberimize ve yüce dinimize yapılan açıkça saldırıların yanıtsız bırakıldığı Türk etkinliklerinin kapanış programında:

“Müsenna”yı anlatırken “Türkiye ile Fransa'nın Doğu ile Batı'nın (yani Müslümanlıkla Hıristiyanlığın) bir farkı olmadığını, bunların aynı gerçeğin aynadaki yansımaları olduğu safatasını vurgulaması” AKP'nin AB projesi kapsamında nasıl bir fikri yozlaşma ve gâvurlaşma amaçladığını da ortaya koymaktaydı.

Ey Türk Kürt, Laz ve Çerkez... kardeşlerim. ABD, AB ve İsrail'in dayatmasıyla, bu AKP'nin ve BDP'nin danışıklı dövüş içinde yürüttükleri Demokratikleşme açılımlarının nasıl bir dejenerasyona yol açtığını hala anlamayacak mısınız?

Hatta Şevket Kazan ve Oğuzhan Asiltürk'ün Erbakan hocaya rağmen hazırlayıp Numan Kurtulmuş eliyle piyasaya sürdükleri “Alternatif paket”lerde, AKP'nin bu akrepliklerini çok geri ve yetersiz bulup, Açılımlar konusunda daha ileri adımlar önermeleri hayret uyandırıcıydı.

AKP'ye alkış tutan, hatta “Erbakan'ın gizli kahramanları” diye yutturmaya çalışan şu malum kişilerin, kendileriyle AKP konusunda aynı kafada bulunan Şevket Kazan ve Numan Kurtulmuş'a atıp tutmaları da tam bir maskaralık ve muammaydı. Çünkü AKP'nin TSK'ya yönelik yıpratma kampanyaları ve 12 Eylül darbe anayasasını değiştirtme kahramanlıkları konusunda tavırları

ortaktı.

Bugün AKP'nin demokratikleşme bahanesiyle 12 Eylül anayasasını değiştirme girişimleri bize Sultan Abdulhamit'in Said Halim ve Ahmet Cevdet paşalara hazırlattığı, Mithat Paşa, Namık Kemal, Ziya Paşa gibilerini de kattığı, ikisi asker on altısı sivil, on tanesi ulemadan oluşan heyetin ortaya çıkardığı 23 Aralık 1876 anayasasının, "padişaha çok geniş yetkiler veriyor" diye değiştirilmesini isteyen ve bu nedenle 31 Mart ihtilalını tertipleyen Mason İttihat ve Terakki Partisinin "Siyonist ve sabataist" gayretlerini hatırlatmaktaydı.

Anayasalar, bir toplumun en az birkaç yüz yılını ilgilendiren ve hukuken şekillendiren Devlet-Millet sözleşme metinleri olduğu için, uzlaşma sonucu ve zor değiştirilen temel yasalardır.

Kanunlar ise kolaylıkla geçici-güncel ihtiyaçlar doğrultusunda kolayca ve çoğunluğu elde eden iktidarlarca rahatlıkla ve sıklıkla değiştirilebilen kurallardır.

Şimdi, anayasanın bazı maddelerinin, mevcut iktidarların siyasi ve şahsi çıkar hesapları yönünde değiştirilip, resmen olmasa da, fiilen anayasayı kendi keyiflerine uydurulmasını önlemek için, Meclisten çıkarılacak kanun maddelerinin ve Anayasa Değişikliklerinin, anayasaya uygun olup olmadığını denetleyip değerlendirecek bir üst kuruma ihtiyaç vardır ki, Anayasa Mahkemesi bu maksatla özel bir önem taşımaktadır.

Siz Anayasa Mahkemesini, çoğu maalesef dış güçlerin ve masonik merkezlerin desteği ile parlamentoya taşınmış, siyasi iktidarların ve onların temsilcisi konumundan kurtulamamış Cumhurbaşkanı'nın tayin etmesiyle oluşturmaya kalkışırsanız, anayasal oyuncak halini alacak ve keyfi yönetimleri kitabına uydurma kurumuna dönüşmüş olacaktır.

"Efendim, mecliste 411 Milletvekilinin ortak kararını, Anayasa Mahkemesin 11 üyesi nasıl geçersiz kılabilir?" şeklindeki sorular ve saldırılar da kasıtlıdır.

Çünkü "Yasama, yürütme ve yargı" 3 ayrı ve eşit ağırlıklı erkler konumundadır. Bu

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Nisan 2010

erklerin yetki ve görevlerin sayı çokluğu ile ölçülmesi yanlıştır. Ancak bütünüyle Milli, yerli, adil, insani bir anayasa ise elbette büyük bir ihtiyaçtır ve lazımdır.

Ancak, AKP'nin bu sözde demokratik anayasa değişiklik paketinde ne seçim barajının ne milletvekili dokunulmazlığının kaldırılması niçin yer almamıştı?

Mevcut yapı içerisinde hem yargının siyasete, hem siyasetin yargıya, hem de TSK'nın hükümete müdahale kapısı açıktır. Kim ne kadar güç elde ediyorsa o güçle diğer tarafı bloke etmeye çalışmaktadır. Yargı, yasama, yürütme; sivil, asker bu erkler birbirlerinin rakibi gibi davranmaktadır. Bu da hem anayasanın hem de halka rağmen oluşturulan yapının boşluklarından, hatta bozukluğundan kaynaklanmaktadır. Ayrıca AKP'lilerin dönüp çuvaldızı kendisine batırması lazımdır. Esas tartışılması gereken konulardan biri de, siyasetin ne kadar demokratik davrandığıdır. Meclis'e giden milletvekillerinin kaçının ismi seçilmeden önce kendi bölgesinde tanınmaktadır? 2002 parlamentosunda halkın oyunun yüzde 45'ini dışarıda bırakmıştır. Peki, darbelere niye karşı çıkılmaktadır? Çünkü adam topunu tüfeğini alıp 'oylarınızın hiçbir kıymeti yoktur' diyerek halkın tercih ve tensibini hiçe saymaktadır. Şimdi inşafı yanıtlayalım: Baraj sistemiyle halkın bir kısmının oyunu çöpe atmakla, darbe yapmanın ne farkı kalır? Biz diyoruz ki, dar bölge milletvekili seçimi yapılsın. İnsanlara bildiği, tanıdığı kişileri seçme fırsatı tanınsın. Seçim barajları kaldırılınsın.

Bu bürokratik oligarşi nedeniyle Türkiye'de partilere müdahale edilebiliyor, partiler bölünebiliyor. Sistem normalleşmeden siyasetin yapısının da normalleşmesi beklenebilir mi? Bunun tipik örneğini Refahiyol hükümetinde gördük. Bir akşamda 50 milletvekili tehditle başka partiye geçti, Parlamento'da hükümetin çoğunluğu azınlığa düşmüş oldu. Ama o milletvekilleri halkın kendi içinden gönderdiği kişiler olsaydı yerini değiştirmezdi. Çünkü o millet, o milletvekillerini hizaya sokardı. Liderler de maalesef bürokratik oligarşiye çok zarar vereceklerini düşündükleri isimleri bir müddet sonra tasfiye ediyor. Örneğin faili meçhul cinayetlerle ilgili araştırma komisyonu üyelerinden Refah Partisi Milletvekili dışındaki hepsi ikinci dönemde partileri tarafından dışarıda bırakılmıştır.” [1]

Milletin Diniyle, gelenekleriyle, milli ve manevi değerleriyle çatışan, hür iradesi ve demokratik tercihleriyle kavgalı kafalarca hazırlanıp dayatılan; Dinci ve Dinsiz kesimlerce sürekli istismara ve suistimale açık bulunan anayasalar ise, maalesef haksızlık ve hukuksuzlukların bizzat kaynağı olmaktadır.

Bu arada AKP'nin anayasa değişiklikleri tam bir bilmeceydi. Bu paket Meclisten geçirilip

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Nisan 2010

Cumhurbaşkanı da onay verince Resmi Gazetede yayımlanması üzerine 10 gün içinde Anayasa Mahkemesine götürülürse, mutlaka 60 günden önce bir karar çıkması gerekliydi. Aksi halde bu pakete referandumdan “evet” oyu çıkması, Yüksek Mahkemenin ise Anayasaya aykırı bulması durumunda çok çetrefilli bir çelişki, hatta “Devlet kilitlenmesi” meydana gelecekti.

Üstelik; “niçin sahipleniyor ve düzeltilmesine karşı çıkıyorsunuz, bu bir darbe anayasası değil midir?” dedikleri mevcut metin, aslında 17 sefer ameliyat geçirmiş ve 82 maddesi zaten değiştirilmişti. Yani orijinal özelliğini çoktan yitirmişti. Kaldı ki bunun yerine hangi kanun ve kuralların getirildiği sorusu oldukça önemliydi. Bağımsız ve Milli bir yargı tarafından, etkin ve yetkin biçimde denetlenmeyen ve dış güçlerin güdümüne giren bir yönetim düzeni, demokrasi kılıflı bir despotizme dönüşecek, Milli irade istismarı ve seçim tiyatrolarıyla adalet ve hürriyet kavramları felç edilecekti. Daha doğrusu, yapılmak istenen “küreselleşme” hevesiyle, halkımızın “demokratik köleler” haline getirilmesiydi.

15 Nisan 2010 tarihinde Erbakan Hoca'nın Berlin'e uçarken Atatürk Hava Limanında gazetecilerin bir sorusu üzerine:

“AKP'nin anayasa değişiklik paketini yararlı görmüyor ve desteklemiyoruz. Bizim amacımız ve milletimizin ihtiyacı, böyle dikiş tutmaz yamalarla oylanmak değil, yeni, Milli, adil, gerekli ve gerçekçi bir anayasa hazırlanmasıdır” şeklindeki yanıtı oldukça anlamlı ve önemliydi.

Faizli zalim soygun düzeninde Siyonist tefeci patron, AKP taşeron konumundaydı

Dünyanın yani insanlığın yıllık geliri 60 trilyon dolar tahmin ediliyor.

Dünyanın, bütün insanlığın bir yılda ödediği FAİZ ise 80 trilyon doları aşıyor.

Dünya devletlerinin ve insanlığın tüm BORCU 100 trilyon doları buluyor.

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Nisan 2010

Dünyaya FAİZLİ borç verenler toplam olarak en fazla 10 bin kişi civarında görünse de, gerçekte 10 Yahudi ailesinden ibaret olduğu biliniyor. Bütün bu gerçeklere dikkat çektiği ve kurtuluş çarelerini gösterdiği için Erbakan Siyonist odaklarca aforoz ediliyor!

İnsanlığın geliri belli, verdiği faiz belli, zalim sömürü düzeni ve sömürenler belli... Dünya gelirinden çok faiz veriyor, böylesine bir belaya ve böyle bir kısır döngüye düşürülmüş eziliyor.

Biz faizi nasıl tanımlıyoruz: Bir taraf kaybediyorken bir taraf kazanıyorsa, bu 'faiz'dir. İnsanlık gelirinden daha fazla faiz verdiği için, dünya iflas etmiş çırpınıyor.

Türkiye'de olduğu gibi bütün milli varlıklar da 'özelleştirme' adı altında elden çıkarılıyor, ama borçlar bir türlü bitmiyor! Milletimizin seksen yıllık birikimi son sekiz yılda 'babalar gibi satılmasına' rağmen, borçlar azalmıyor, katlanıyor!

Küresel sömürü sermayesi sahipleri ne yapıyor?

Özelleştirme organizasyonları veya daha başka dümenlerle dünya varlıklarını tek elde topluyor, küreselleşiyor. Tekel olmaları sebebiyle ellerinde biriken ve patlarcasına şişen sömürü sermayelerini insanlığın varlıklarını toplamada kullanıyorlar. Devletlerin ödenemeyen borçları ile onların giderek katlanan fahiş faizlerini ülkelerin varlıklarını sattırarak güya kapattırıyorlar, ama ülkeler iflas ediyor, altın yumurtlayan tavuklar kesiliyor! Bu vahşi ve zalim soygun düzenine göre kurulmuş ülke ekonomileri iflasa sürükleniyor.

İşte AKP Türkiyesi...

Çalışan nüfusu 30 milyon ve bu çalışabilenlerin yarısı yani 15 milyonu işsiz bulunuyor.

İş bulup çalışabilenlerin de yüzde sekseni asgari ücretle çalışıyor.

75 milyon nüfusumuzun çoğunluğunu genç ama işsizler ordusu oluşturuyor.

Gençler 'aş-ış-eş-ev' bulup da evlenemiyor!

Asgari ve ortalama ücret 500-600 lira civarında, ama en düşük kira bile 300-400 lirayı geçiyor.

Devlete kadar uzanan yapılanmanın temeli olan aile kurumu çözülüyor.

Ana direk olan aile müessesesi çöküyorsa, demek ki devlette çöküşe sürükleniyor.

Yukarıdaki hesaplar yetmediyse, o zaman alın size başka bir hesap daha... Zavallı milletimiz karnını somunla yani ekmekle doyuruyor.

Bu ülkede aç insanların karnını kuru ekmekle doyuracağı ekmeğimizin bir kilogramı ortalama 3 lira oluyor.

Buğdayın bir kilogramı ise 0,35 liraya satılıyor.

Aradaki dengesizliğe dikkat buyurun.

Buğday ile ekmek arasında tam 10 kat yani yüzde 1000 fiyat farkı görülüyor.

Bir çuval unun, yani 50 kilogramın fiyatı 40 lira ve 220 ekmek çıkıyor.

Bu durumda çiftçimiz ne yapsın, köylümüz nasıl üretim yapsın?!

Dünyada ve ülkemizde işte böylesine "vahşi ve zalim bir düzen" yürüyor. [2]

Bu dengesiz düzenin ve Siyonist sömürü sisteminin ülkemizde ki sömürge komiserliğini ise AKP ve Recep T. Erdoğan yürütüyor.

İşsizlik ve fakirlik insanımızı canından bezdiriyor. Ahlak yozlaşıyor, aile bitiyor. Devlet borç batağında boğuluyor. Ama halkımız hala AKP diyorsa, demek ki toplum hak ettiği yönetimi buluyor.

Kahraman AKP iç ve dış borcumuzu 226 milyar dolardan 515 milyar dolara çıkarıyor. İşsizlik oranını % 8'lerden % 13'lere taşıyor. Ülkenin bütün milli birikimleri ve kâr eden KİT'leri yok fiyatına yabancılara satılıyor. IMF ise iddia ve propagandaların aksine, ihtiyaç duyulmadığı için geri gönderilmiyor, sömürü çarkı otomatik sisteme bağlandığından ve uzaktan kumandalı yapıya kavuştuğundan kendisi böyle istiyor.

Bütün bunlar yaşanırken Genel Kurmayın tavrı, tarzı ve tutarsızlığı ise, kafa karışıklığını ve Türkiye Cumhuriyetinin geleceği ve güvenliği ile ilgili kuşkuları daha da artırıyordu.

Sonuç:

1- Ya Türkiye Cumhuriyeti devleti ismen ve resmen olmasa da fikren ve fiilen çökertiliyordu.

2- Veya Atatürk'ten sonra, asker ve sivil bürokrasiden ülke ekonomisine, sanat ve kültürden siyasi partilere her şeyi ele geçiren masonik ve sabataist şebeke saf dışı ediliyordu.

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Nisan 2010

Şimdi ABD, AB ve Yahudi Lobileri İslam'a ve insafa gelmediklerine ve bu şeytan taifesinin AKP'yi ve sivil PKK olan BDP'yi hararetle desteklerine, açılım girişimlerini ve anayasa değişikliklerini teşvik, hatta tertip ettiklerine göre, Türkiye Cumhuriyeti yıkılmaya, SEVR'in maddeleri uygulanmaya ve Lozan'ın ertelenen gizli maddeleri dayatılmaya çalışılıyordu. Yani Türkiye sanıldığı gibi, devlete sızmış gizli şebeke ve çetelerden kurtulmak üzere bağırsaklarını temizlemiyor, tam aksine can çekiyordu.

Heeyy, sesimizi duyan yok mu?

[\[1\]](#) Aksiyon Muhsin Öztürk'le Numan Kurtulmuş'un sohbeti

[\[2\]](#) Reşat Nuri Erol / Milli Gazete